

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Planowanie strategiczne w oświacie

Tony Levitas
Asystent ds. Badań
ICM UW
Warszawa, 11 maja 2011

Planowanie strategiczne

- Podstawą planowania strategicznego jest:
 - Racjonalna ocena obecnej sytuacji oraz przewidywanych zmian.
 - Wyznaczone cele powinny odpowiadać bieżącej sytuacji oraz odnosić się do przyszłości.
 - Polityka oświatowa i programy powinny prowadzić do osiągnięcia wyznaczonych celów.
 - Stały pomiar działań w kontekście osiąganonych celów.
 - Ponowna ocena sytuacji i aktualizacja strategii.

Planowanie strategiczne w oświacie

- W sektorze prywatnym jest łatwiejsze, ponieważ wszystkie działania związane są z jednym, podstawowym celem – maksymalizacją zysku.
- W sektorze publicznym jest to trudniejsze, bo występuje wiele konkurencyjnych celów.
- W edukacji jest jeszcze trudniejsze - szkoły spełniają liczne funkcje, trudno jest wybrać najważniejszą z nich, ciężko jest zmierzyć koszt poszczególnych działań oraz postęp w realizacji wyznaczonych celów.

Cele oświatowe

- Przekazywanie dzieciom wiedzy i umiejętności, które uważamy za ważne. (Jaką wiedzę? Jakie umiejętności?)
- Socjalizacja dzieci jako przyszłych obywateli. (Polski? Europy? Świata?)
- Poprawianie jakości życia i szans życiowych dzieci o niskim statusie społeczno-ekonomicznym.
- Efektywne używanie zasobów prowadzące do skutecznego osiągnięcia celów. (Jakich?)

Cele oświatowe

- W edukacji zawsze mamy do czynienia z licznymi, konkurencyjnymi i często przeciwstawnymi zamiarami i celami.
- Działamy w środowisku, które bardzo szybko się zmienia. Szkoły, jako instytucje mają trudności w nadążeniu za tymi zmianami.
- „iluzja planowania” polega na tym, że nie można w jednym systemie mierzyć postępu, gdyż cele często konkurują ze sobą i nie mają wspólnego mianownika.

Wnioski 1

- Z literatury wynika, że rozbudowane systemy planowania są bardzo trudne do utrzymania i często funkcjonują obok innych procesów decyzyjnych.
- Jednak polepszenie lokalnego systemu oświatowego, może nastąpić tylko jeśli wyznaczamy cele i będziemy dążyć do ich realizacji.

Wnioski 2

Osoby zarządzające oświatą powinny:

- Być świadome, że zawsze wybierają działania, które stanowią wynik kompromisu pomiędzy konkurencyjnymi celami.
- Pamiętać, że wyznaczają cele strategiczne i działania w warunkach niepełnej informacji.
- Pamiętać, że narzędzia używane do poprawy jakości informacji oraz mierzące postęp realizowanych celów, generują zarówno koszty, jak i konsekwencje.